

C205 – FIN14

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

18 april 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ALGEMEEN BELEID, FINANCIEN EN BEGROTING

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Linda Vissers tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de benoemingen bij de LRM	1
Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de inning van successierechten bij kloostergemeenschappen	4
Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de registratie en het beheer van de nieuwe .eu-domeinnamen op het Internet	7
Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over een andere Vlaamse Leeuw als het nieuwe logo van de Vlaamse overheid en over de uitspraken hierover door een ambtenaar	9

Voorzitter: de heer Sven Gatz

Vraag om uitleg van mevrouw Linda Vissers tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de benoemingen bij de LRM

De voorzitter: Mevrouw Vissers heeft het woord.

Mevrouw Linda Vissers: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, eind maart konden we in de pers lezen dat de Vlaamse Regering de nieuwe structuren, vergoedingen en vooral politieke inkleuring van de mandaten van de LRM (Limburgse Reconvertiemaatschappij) en de Lisom (Limburgse Strategische Ontwikkelingsmaatschappij) heeft goedgekeurd. Uit de behandeling van het 'LRM-schandaal' in deze commissie was nochtans gebleken dat vooral de politisering aan de basis lag van een aantal misbruiken. De vraag is dan ook of de huidige aanpak garanties biedt op beterschap voor de toekomst.

Mijnheer de minister, de bestuurders werden door de Vlaamse meerderheidspartijen voorgedragen. Hoe gebeurde dit? Werden deze kandidaturen inderdaad besproken op een politiek topberaad van vertegenwoordigers van de traditionele partijen in Limburg? Via de pers hebben we vernomen dat u vindt dat het om competente mensen gaat die verder van de partijen staan dan de vorige bestuurders. Kunt u dit toelichten? De heer Delcroix werd aangeworven 'als zelfstandig expert' om op missie te gaan naar China. Wat is de taakomschrijving van de heer Delcroix? Wat zal hij verdienen op jaarbasis?

Als nieuwe topman wordt zakenadvocaat Monard benoemd. We stellen ons vragen bij deze persoon. Zal deze druk bezette advocaat van een groot kantoor de nodige tijd vinden om voltijds bezig te zijn met de projecten van de LRM? Mevrouw Steegmans stelde haar kandidatuur als onafhankelijke bestuurder. Waarom werd haar kandidatuur niet weerhouden? Waarom bent u uiteindelijk afgestapt van uw voorstel tot grondige hervorming van de LRM, en bent u toch overgegaan tot een reeks nieuwe politieke benoemingen, waarbij vooral de intrede van CD&V het meest opvalt? Biedt dat in de toekomst een waarborg voor de goede werking van LRM?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer de voorzitter, vooraleer te antwoorden op de vragen, wil ik me distantiëren van de ietwat eigenaardige diagnose van mevrouw Vissers. Ze stelt dat vooral de politisering aan de basis lag van misbruiken bij de LRM.

Mevrouw Vissers, na klachten van voormalige werknemers hebben zowel de Vlaamse Regering als de raad van bestuur van de LRM een onderzoek laten uitvoeren. Daaruit blijkt dat de aantijgingen tot op vandaag werden weerlegd. Ik zou dus niet langer spreken van een 'LRM-schandaal'. Het is ongepast het te hebben over misbruiken. We hebben al heel wat energie gestoken in deze materie.

Ik voel me gesterkt door de meeste partijen in dit parlement bij mijn pleidooi voor een sereen klimaat inzake de Limburgse Reconvertiemaatschappij en haar dochteronderneming, zodat er eindelijk wordt gestart met het werk. Dat is ook wat me het meest interesseert. De inzet van de middelen is essentieel. Net zo belangrijk is in te zien dat de medewerkers en medewerksters van deze vennootschappen er niet mee gediend zijn om te werken in een sfeer van beschuldigingen en schandalen. Die doet trouwens afbreuk aan de inzet van heel veel medewerkers en medewerksters van de LRM in de afgelopen jaren.

Mevrouw Vissers, de kern van uw vraag gaat over de hersamenstelling van de raad van bestuur. De bestuurders worden vanzelfsprekend op een algemene vergadering van de aandeelhouders voorgedragen door de voogdijminister. Dat gebeurt op basis van de beslissing van de Vlaamse Regering. We hebben die beslissing genomen op 24 maart jongstleden.

Het was uiteraard niet de bedoeling dat de hele raad van bestuur hersamengesteld zou worden. De opnieuw voorgedragen bestuurders zorgen voor de continuïteit. Dat gebeurt trouwens in elke onderneming die haar raad hernieuwt. Bepaalde mensen die opnieuw worden aangesteld, zoals de heer Bijmens, hebben in het verleden al bewezen over de nodige deskundigheid en inzicht te beschikken om dit mandaat met succes uit te voeren.

De vorige raad van bestuur heeft zijn mandaat van zes jaar met enkele maanden overschreden. Ik heb steeds gezegd dat het goed zou zijn dat nieuwe mensen zouden toetreden tot de raad van bestuur en dat er ook rekening werd gehouden met een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen. Mevrouw Vissers, ik veronderstel dat u daar geen bezwaar tegen hebt. Bovendien ben ik van mening dat de bestuurders uiteraard deskundig moeten zijn op het gebied van de kerntaken van de LRM en de Lisom.

De week voor de beslissing werd genomen, ben ik tot het besluit gekomen dat we er alle belang bij hadden om een nieuwe voorzitter voor de raad van bestuur aan te duiden. De persoon zou als een onafhankelijke moeten worden aanzien. Hij moet vooral worden beschouwd als een deskundige. Ik ben dan ook uitermate tevreden dat iemand zoals de heer Monard heeft aanvaard deze belangrijke functie op zich te nemen. Zoals u weet, heeft hij nogal wat ervaring op het vlak van begeleiden van fusies, van overnames, zakelijk recht enzovoort. Zijn inbreng en praktische ervaring met betrekking tot het beheer en het toezicht op het aanwenden van de investeringsportefeuille van de LRM zullen meer dan ooit de werking van de vennootschap ten goede komen.

Ik was minister van Economie bij het begin van de vorige legislatuur en ik heb dan ook de kans gekregen om zeer nauw samen te werken met professor Jef Roos die wordt beschouwd als een van de 'anciens' die de Limburgse economie door en door kent. Als ingenieur en afgevaardigd bestuurder van ALZ kent hij perfect de mogelijkheden en moeilijkheden, de zwakke en sterke punten van de Limburgse economie. Ik zou professor Jef Roos geweld aandoen door hem in een politiek vakje te stoppen. Ook toen hij VOKA-voorzitter was, kon ik uitstekend met hem samenwerken. Ik prijs me gelukkig dat iemand van dit niveau bereid is zijn schouders te zetten onder dit project.

Ik ben ook tevreden dat een aantal vrouwelijke bestuurders die competent zijn op het vlak van KMO-ondernemerschap bereid is gevonden om de raad van bestuur te versterken. Het Limburgs economisch weefsel zou het best gediend zijn met een versterking van het KMO-landschap. Zo kan het een beetje onafhankelijker worden van een aantal grote industriële werkgevers wanneer het daar slecht gaat, zoals Philips en Ford. Daarbij gaan telkens duizenden banen verloren. Vanmiddag zag ik op het journaal de nieuwe modellen van de band bij Ford rollen. Er werd opnieuw een boodschap van hoop

gepredikt. Dat is inderdaad goed nieuws maar toch moeten we het fijnmazige economische weefsel met sterke KMO's dat zo typerend is voor regio's als West-Vlaanderen, blijven stimuleren in de provincie Limburg.

Ik heb gedurende vijf jaar zeer nauw samengewerkt met professor Wim Vanhaverbeke op het vlak van ruimtelijke economie. Hij heeft een aantal belangrijke lesopdrachten aanvaard aan buitenlandse universiteiten. Het doet me dan ook plezier dat hij bereid is om te zetelen in de raad van bestuur. Ik weet helemaal niet hoe ik hem politiek moet duiden, maar dat is voor mij totaal onbelangrijk. Hij is een heel knap man. Kennis en kunde zijn gegarandeerd.

Het Vlaamse Gewest bezit 100 procent van de LRM-aandelen. Het is niet alleen het recht maar vooral de plicht van de algemene vergadering om de bestuurders aan te duiden. Het spreekt voor zich dat voor die aanduiding wordt teruggekoppeld naar de Vlaamse Regering. Het is een goede mix geworden van nieuwe leden en oude leden die een nauwe band hebben met het sociaal-maatschappelijke middenveld in Limburg, zoals de heer Hugo Leroi. Hij heeft als ondernemer zijn sporen verdiend en is opnieuw benoemd.

Als we de competenties en de complementariteit van de bestuurders tegenover elkaar plaatsen, dan merken we dat ze alles in huis hebben om de zo gewenste doorstart van de LRM mogelijk te maken. Dat betekent natuurlijk niet dat wie niet herbenoemd is, met de vinger wordt gewezen. Sommige mensen draaiden al meer dan twintig jaar mee. Het leek me dan ook tijd om de deuren eens open te zetten. Bovendien was het onze absolute ambitie om een aantal dames in de raad van bestuur op te nemen. Dat betekent natuurlijk dat een aantal heren moest sneuvelen. Even was er de idee om dit probleem op te lossen door de raad van bestuur uit te breiden. We hebben echter gepleit voor enige soberheid en ascese bij de hersamenstelling van de raad van bestuur. Er werd niet enkel rekening gehouden met het aantal mandaten maar ook met de financiële vergoeding die daartegenover staat. We willen aantonen dat wie vandaag die opdracht aanneemt, dat niet doet voor het geld. Die mensen beschouwen het als een opdracht om zich in te zetten voor deze provincie. We moeten hen de eerlijke kans geven om dat te bewijzen.

Mevrouw Vissers, in uw volgende vraag loopt u iets te hard van stapel. De nieuwsdoorsijpeling uit de provincie Limburg gebeurt meestal bijzonder snel. Tot op vandaag echter is de heer Delcroix nog niet aangeworven. Er is voorzien in de mogelijkheid dat

iemand van zijn niveau wordt aangesteld. In de strategische nota 2006 van de LRM wordt wel degelijk de doelstelling geformuleerd om een proactiever buitenlands investeringsbeleid te voeren en dus te zoeken naar buitenlandse investeerders voor de provincie Limburg. Dat gebeurt bijna automatisch rond een wereldhaven als Antwerpen die de investeerders veel sneller aantrekt. We denken dan aan de petrochemie met de grote Duitse, Amerikaanse en Japanse groepen. Het is de bedoeling dat de LRM er tijdens de volgende maanden en jaren voor zorgt dat er proactief buitenlandse investeerders worden benaderd en aangetrokken.

In de nota aan de Vlaamse Regering staat: 'Indien er binnen de LRM, als gevolg van de implementatie van haar Strategienota 2006, door de raad van bestuur besloten wordt om op het vlak van enerzijds een nauwere samenwerking met de Universiteit Hasselt – met het oog op het realiseren van een inhaalbeweging op het vlak van 'spin-offs' – en anderzijds op het vlak van buitenlandse contacten meer deskundigheid en ervaring aan te trekken, wordt voorgesteld om deze opdracht binnen de ADV, de Algemene Diensten Vennootschap, te centraliseren en op te volgen.'

Zoals u weet, pleit ik voor twee assen: de logistieke as Antwerpen-Limburg-Ruhrgebied en de kennisas Leuven-Eindhoven die Limburg doorkruist. Onlangs, na het vertrek van Philips hebben we geprobeerd om in te spelen op een aantal nieuwe technologieën.

Als de keuze valt op de persoon wiens naam hier is genoemd, dan neem ik daar akte van. Dat is dan de verantwoordelijkheid van de raad van bestuur. Ik ben niet degene die de betrokkene gaat stigmatiseren door te zeggen dat hij daar nooit voor in aanmerking kan komen. Het is mijn bedoeling dat de raad van bestuur zijn verantwoordelijkheid neemt. Ik kan me niet voorstellen dat mensen als de heer Monard, professor Vanhaverbeke en profesoer Roos lichtzinnige beslissingen zouden nemen. Zij weten dat u en ik met de grootste waakzaamheid zullen toezien op de wijze waarop zij van start zullen gaan.

Mevrouw Vissers, u zegt dat er geen grondige hervorming is doorgevoerd. Misschien is de draagwijdte van onze beslissingen nog niet volledig doorgedrongen. We gaan naar een nieuw systeem. We werken niet meer met een raad van bestuur en een gedelegeerd bestuurder, we werken met een raad van bestuur met volle bevoegdheden en een directiecomité. De heer Monard is voorzitter van de raad van bestuur maar wordt geen gedelegeerd bestuurder. Er zal een proce-

dure worden opgestart voor het aanwerven van een nieuwe topman of -vrouw die de hoedanigheid zal hebben van algemeen directeur. Deze algemeen directeur zal niet zetelen in de raad van bestuur. We krijgen met andere woorden een strikte scheiding tussen de raad van bestuur en het management. Daartussen zit het directiecomité dat contact zal houden met de algemeen directeur.

De eerste opdracht van de raad van bestuur bestaat erin de aanwervingsprocedure voor algemeen directeur op te starten. In overleg met de toekomstige voorzitter en de leden van de oude en de nieuwe raad van bestuur, heb ik beslist om reeds voorbereidende werkzaamheden te laten uitvoeren door Jobpunt Vlaanderen. Zij zijn de voorbereidingen gestart voor de selectieprocedure. De nieuwe raad van bestuur zal die voortzetten. Jobpunt Vlaanderen start met het schetsen van het profiel van de algemeen directeur, zoals dat gebeurt voor iedere aanwervingprocedure, op basis van contacten met de oude en de nieuwe raad van bestuur. Het aanduiden van de nieuwe topman is een van de prioriteiten tijdens de komende twee maanden.

U vraagt me tot slot waarom ik de kandidatuur van mevrouw Steegmans voor onafhankelijk bestuurder niet in aanmerking heb genomen. Er loopt nog steeds een arbeidsrechtelijke betwisting voor de rechtbank. Mevrouw Steegmans heeft me in een persoonlijk schrijven haar standpunt meegedeeld. Het lijkt me niet verstandig dat ik in deze zaak een standpunt inneem. Ik houd me afzijdig van alle commentaar in het belang van beide partijen om een onafhankelijke afhandeling van deze betwisting mogelijk te maken.

De nieuwe raad van bestuur heeft een heel belangrijk signaal gegeven door een punt te zetten achter het systeem van de gedelegeerd bestuurder die de facto algemeen bestuurder was bij de Lisom. We hebben hier een scheiding getrokken. Er komt een nieuwe algemeen directeur bij de LRM die de verantwoordelijkheid op zich neemt om de volgende vijf jaar over te schakelen naar een hogere versnelling in het belang van de Limburgse economie. Ik heb al gezegd dat 2010 een scharnierjaar is. Het is het einde van de periode die de regering naar voren heeft geschoven voor het Limburgplan dat ze heeft voorgelegd. We zijn dan ook 20 jaar na de laatste mijnsluiting. Het is dan ook tijd om een grondige evaluatie te maken van de resultaten van de LRM.

In overleg met de regering heb ik een herformulering ingevoerd omdat het deze regering niet toekomt om

de volgende regering te binden. Dat is een kwestie van behoorlijk bestuur. Ik citeer wat in punt 10 van de regeringsbeslissing staat: 'dat LRM verder haar beheersrol, nazorgrol en investeringsrol vervult. Haar werking als afzonderlijke investeringsmaatschappij wordt in 2010 grondig geëvalueerd op basis van de prestaties geleverd tussen nu en 2009 en het invullen en concretiseren van de beleidsopties over dezelfde periode; haar invulling van de taken haar toevertrouwd in het huidige Limburgplan 2006-2009; de dan geldende socio-economische toestand in de provincie Limburg op onder andere het vlak van tewerkstelling, enzovoort'.

Het is de bedoeling om Limburg op hetzelfde niveau te tillen als Vlaanderen en het te kunnen beschouwen en behandelen als een onderdeel van het Vlaams economisch gegeven. Dat is ook de reden waarom de bestuursmandaten zijn gegeven tot en met de algemene vergadering van mei 2010. Het zal dus na de volgende parlementsverkiezingen aan de nieuwe bevoegde minister zijn om in zijn beleidsnota en -brieven te bepalen hoe het verder moet. Voor mij is het duidelijk: in 2010 moeten er vooral resultaten zijn op het terrein.

We hebben gedaan wat u aan de Vlaamse Regering hebt gevraagd. We hebben gezocht naar competentie, ervaring en maatschappelijke relevantie bij de bestuurders. Ik verwacht persoonlijk heel veel van de nieuwe raad van bestuur, en vooral ook van de aanpak van de nieuwe voorzitter.

Het komt er nu op aan een tandje bij te steken. We zullen de LRM nu rust en tijd geven om de draad opnieuw op te pakken en met nog meer kracht haar opdracht te vervullen. De mensen in Limburg verwachten van de LRM dat ze zorgt voor een bijkomende economische toekomst, bijkomende economische activiteiten en bijkomende ondernemingen. Dat moet leiden tot meer jobs en dus ook meer welzijn in de provincie Limburg.

De voorzitter: Mevrouw Vissers heeft het woord.

Mevrouw Linda Vissers: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw zeer uitgebreid antwoord. Wij hebben geen kritiek op de personen die zijn aangesteld. Het gaat over mensen met grote kwaliteiten, en daar hebben wij geen probleem mee. We vinden het wel spijtig dat er niet meer gedepolitiseerd is. U zegt dat u bepaalde personen geen politieke kleur kunt geven

en dat de voorzitter onafhankelijk is. Welnu, daar hebben wij onze vragen bij. De voorzitter plaatst tijdens de verkiezingen immers borden van CD&V in zijn tuin. Dan is hij toch niet onafhankelijk.

Het is niet gemakkelijk om mensen te vinden die niets met politiek te maken hebben, maar als er dan toch politiek bij komt kijken, dat zouden alle partijen daarbij betrokken moeten worden, ook de oppositiepartijen.

Mijnheer de minister, u zegt dat u het volste vertrouwen hebt in deze raad van bestuur. Wij zullen die raad van bestuur ook ons vertrouwen geven maar zullen dit dossier de komende maanden nauwgezet opvolgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de inning van successierechten bij kloostergemeenschappen

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, volgens het wetboek der successierechten vallen de leden van een kloostergemeenschap onder de noemer van feitelijk samenwonenden. Het patrimonium van een kloostergemeenschap moet in gemeenschappelijke eigendom zijn van alle leden. Ik ken geen enkel klooster dat de rechtsvorm heeft van een vzw, BVBA of NV. Daaruit kunnen we afleiden dat de leden van een kloostergemeenschap successierechten verschuldigd zijn op hun aandeel in het patrimonium van de kloostergemeenschap, volgens het tarief van feitelijk samenwonenden.

Ik geef het voorbeeld van een kloostergemeenschap met tien leden die elk een eigen kamer hebben met wat persoonlijke spullen ter waarde van 10.000 euro in totaal. Verder bestaat het patrimonium van de kloostergemeenschap uit een gebouw en kunstwerken voor een totale waarde van 1,5 miljoen euro. De nala-

tenschap van een lid dat overlijdt, bedraagt 160.000 euro, of ongeveer een tiende van de gemeenschappelijke eigendom plus 10.000 euro eigen vermogen.

Ik heb een sterk vermoeden dat er bij de dood van een lid van een kloostergemeenschap hoogstens successierechten worden betaald op het eigen vermogen, voor zover dat eigen vermogen bekend is.

Mijnheer de minister, kunt u die redenering bevestigen? Als dat zo is, dan kunnen kloosterlingen belastingen ontduiken.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Deze vraag betreft een gewestelijke fiscale materie. Het Vlaamse Gewest kan de tarieven, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen bepalen van onder meer successierechten in het Vlaamse Gewest, maar de invordering van deze rechten en bijgevolg de toepassing van de terzake geldende reglementering behoort nog steeds tot de verantwoordelijkheid van de federale administratie AKRED (Administratie van het kadaster, de registratie en de domeinen) bij de FOD (Federale Overheidsdienst) Financiën.

Mevrouw Demeulenaere, u zegt dat u sterke vermoedens hebt dat bij de dood van een zuster of pater hoogstens successierechten worden betaald op het eigen vermogen van de overledene. Ik weet niet waarop u uw vermoedens baseert. We hebben ijverig navraag gedaan bij de centrale diensten van de federale administratie AKRED. Zij zijn niet op de hoogte van concrete dossiers die tot controverses zouden hebben geleid. De pauselijke kantoren hebben we vanzelfsprekend niet bevraagd. Ik neem aan dat het ook niets te maken heeft met de nalatenschap van mijn vriend, de voormalige abt van de abdij van Averbode. Ook daar is de normale successie gebeurd.

Ik heb geprobeerd uw vraag vanuit een theoretisch oogpunt te benaderen. Het is belangrijk dat we vaststellen wat het belastbaar actief van de nalatenschap van een kloosterling is. Het successierecht wordt geheven op de waarde van alle goederen die de erflater op het ogenblik van het overlijden bezit onder aftrek van de schulden die de overledene heeft op hetzelfde tijdstip en van de begrafeniskosten. U zegt dat de leden van een kloostergemeenschap elk een proportioneel onverdeeld aandeel hebben in onder meer het kloostergebouw, de daarin aanwezige

inboedel en andere goederen zoals religieus geïnspireerde kunstwerken. Eerlijk gezegd vind ik dit niet zo'n waarschijnlijk scenario. Wanneer iemand in het klooster treedt, wordt hij dan wel mede-eigenaar van het kloostergebouw en de inboedel? Ik ben veeleer geneigd deze vraag negatief te beantwoorden. Het zou alleszins een methode kunnen zijn om het aantal roepingen te doen toenemen, maar dat is wellicht niet de intentie van uw vraag. Uit de praktijk blijkt dat kloosterlingen bij hun intrede afstand doen van hun persoonlijke bezittingen.

Ik heb me in dit korte tijdsbestek niet beziggehouden met een grondige studie naar de juridische structuren van kloostergemeenschappen, maar een scenario waarbij een vzw of een andere rechtspersoon zoals een kerkfabriek eigenaar is van het kloostergebouw en niet de eigenlijke bewoner ervan, lijkt me toch veel waarschijnlijker. Mogelijk is dat een interessant onderwerp voor een doctoraatsthesis. Ik zal met genoegen het resultaat daarvan afwachten.

Uit beperkt onderzoek van de administratie over de kadastrale bescheiden, blijkt dat de meeste kloostergebouwen in Vlaanderen eigendom zijn van het bisdom, een congregatie of een abdij. Deze entiteiten nemen deel aan het rechtsverkeer in de vorm van een vzw. In enkele gevallen is het klooster eigendom van publieke overheden, zoals bijvoorbeeld een gemeente.

Een goede illustratie van de problematiek kunnen we terugvinden in een arrest van het Hof van Cassatie van 6 november 1992. Daarin werd geoordeeld dat de effecten, namelijk financiële waardepapieren of obligatieleningen, door de vereniging gekocht met de uitzetten – in het vakjargon komen die overeen met de bruidsschat met God –, die door de kloosterzusters werden ingebracht om in hun onderhoud en voeding te voorzien, als eigendom moeten worden beschouwd van de vzw. Bijgevolg zijn de effecten onderworpen aan de zogenaamde taks tot vergoeding van de successierechten, een jaarlijkse federale belasting op het patrimonium van de vzw. Die is trouwens vrij laag.

Mevrouw Demeulenaere, dit lijkt me een iets realistischer scenario. Bij intrede in het klooster worden de uitzet en de persoonlijke bezittingen overgedragen aan de vzw. De vzw staat dan in voor het levensonderhoud van de betrokken kloosterling.

In het merendeel van de gevallen behoren het kloostergebouw en de andere activa van de kloos-

tergemeenschap toe aan een vzw. Ze behoort niet in onverdeelde mede-eigendom toe aan de zusters en paters. Het belastbaar actief van een overleden kloosterling beperkt zich bijgevolg tot zijn persoonlijke, individuele bezittingen.

Wat is nu het toepasselijk tarief op deze persoonlijke, individuele bezittingen? Ik kan me best voorstellen dat de reglementen van sommige kloosterordes voorschrijven dat de persoonlijke bezittingen van de kloosterling op het ogenblik van diens overlijden toekomen aan de kloostergemeenschap of aan andere kloosterlingen. Die regeling zou trouwens aan de oorsprong liggen van de zogenaamde tontine. Die techniek wordt vandaag in de notariële praktijk vaak gebruikt om goederen van samenwonenden te onttrekken aan de nalatenschap, zodat de langstlevende partner wordt beschermd bij de aanspraken van reservaties en van andere erfgenamen. De kloosterlingen waren de wetgever qua innovatie dus ver vooruit.

Indien de bezittingen bij het overlijden van de kloosterling worden overgedragen aan de vzw, dan is uiteraard het bijzonder tarief van 8,8 percent voor legaten in het voordeel van vzw's van toepassing. Indien de persoonlijke bezittingen bij testament worden overgemaakt aan andere kloosterlingen, dan is de vraag of het tarief dat geldt voor verkrijgingen tussen samenwonende partners kan worden toegepast. Het zou bijvoorbeeld kunnen dat een bibliotheek van een zeer erudiete pater of zuster wordt overgedragen aan een confrater. De vraag is dan of die overdracht moet worden beschouwd als een overdracht tussen samenwonenden voor het vaststellen van het tarief van de successie.

Op 18 en 19 juni 1997 heeft er in deze commissie een debat plaatsgevonden, waaraan onder meer de heer Sannen actief heeft geparticipeerd. De discussie over kloosterlingen en rusthuisbewoners werd niet expliciet beslecht. Wel heeft de commissie toen decretaal vastgelegd dat samenwonenden personen zijn die niet alleen op hetzelfde adres verblijf houden, maar dat ze bovendien een gemeenschappelijke huishouding moeten voeren.

Deze vereiste werd later geschrapt voor wettelijk samenwonenden. Ze bleef natuurlijk wel behouden voor feitelijk samenwonenden. Bij de goedkeuring van het decreet door de Vlaamse Regering en de voorlegging ervan aan de Raad van State werd de regeling enkel verstrengd voor de categorie 'successie', waarbij de woning van de langstlevende echtge-

noot werd vrijgesteld van deze rechten. In alle andere gevallen blijft de definitie die de commissie hierover in 1997 heeft ontwikkeld onverkort van toepassing.

De vraag is nu of paters en zusters die in hetzelfde gebouw verblijven, ook een gemeenschappelijke huishouding vormen in de zin van het wetboek van successierechten. Mij lijkt dit nogal aannemelijk. Ik voeg er ook aan toe dat het Arbitragehof in een weliswaar niet helemaal toepasselijk arrest van 7 juli 2004 heeft geoordeeld dat kloostergemeenschappen in de klassieke terminologie geen huishoudens zijn.

Mevrouw Demeulenaere, ik heb getracht op deze manier een antwoord te bedenken op het theoretisch model. Indien het decreet onvolledig zou blijken te zijn, zal de regering uiteraard haar verantwoordelijkheid nemen. Gelet op de kleinschaligheid van de waarde, wil ik, als minister van Financiën, niet al mijn aandacht concentreren op de aanpak van deze problematiek. De gangbare regelgeving, die al vele decennia zonder enige discussie wordt toegepast door de AKRED - FOD Financiën, wordt best behouden. Veel heeft te maken met opgebouwde praktijk en jurisprudentie.

De omvang van de bezittingen van een kloosterling moeten we wellicht niet overroepen. Het gebouw en de meest waardevolle stukken uit de kloostergemeenschap behoren juridisch toe aan afzonderlijke rechtspersonen. Ze vallen dus niet onder de persoonlijke nalatenschap van een kloosterling.

Indien er bij het overlijden een persoonlijk belastbaar actief wordt overgedragen aan een vzw, dan geldt een bijzonder tarief van 8,8 percent. Indien er bij het overlijden een belastbaar actief wordt overgedragen aan een medekloosterling, dan heb ik er persoonlijk geen bezwaar tegen dat de toepassing van het tarief in rechte lijn, zoals het van toepassing is op feitelijk samenwonenden, wordt gehanteerd. Het spreekt voor zich dat als een kloosterling een eigendom overmaakt aan een familielid, de natuurlijke tarieven van toepassing zijn.

Mevrouw Demeulenaere, ik stel voor geen problemen te zoeken waar er geen zijn. Het leven is al ingewikkeld genoeg.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaeker tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de registratie en het beheer van de nieuwe .eu-domeinnamen op het Internet

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, de vraag gaat over het communicatiebeleid. Mijnheer de minister-president, u hebt ongetwijfeld gezien dat er de afgelopen dagen nogal wat persbelangstelling was voor de strijd betreffende de '.eu'-domeinnamen. Voor de internetleken, een domeinnaam is een – hopelijk – makkelijk te onthouden internetadres, dat kan worden gebruikt voor een webstek of als e-mailadres. De registratie van de nieuwe '.eu'-domeinnamen verloopt in verschillende fasen.

Sinds 7 april kan elke Europese burger zijn eigen '.eu'-adres aanvragen. Dat gebeurt in de zogenaamde Land Rush-fase. Het gaat om een adres met als extensie '.eu'. Als goede Europese burger heb ik die aanvraag meteen gedaan. Mijnheer de minister-president, we waren daarmee niet alleen. Vele tienduizenden anderen hebben hetzelfde gedaan. De eerste dag waren er een klein miljoen registraties: 4 uur lang waren er 76.000 registraties per seconde. De eerste week van april waren de registraties voorbehouden voor bedrijven en de overheden. Ze hebben daar massaal gebruik van gemaakt. In totaal hebben 1410 overheidsinstellingen een '.eu'-domeinnaam aangevraagd. Hoe zit het, wat dat betreft, met Vlaanderen?

Het registreren van een domeinnaam gebeurt bij een interne service provider. Jammer genoeg is het hele jargon in het Engels. Voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is dat bel.net. Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werkt ook samen met Hostbasket. De registratie moet in ieder geval gebeuren door iemand die de organisatie 'in rechte kan verbinden'. Voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap valt dit onder 'overheidsopdrachten' en kan per beleidsdomein of entiteit uit de delegatiebesluiten worden afgeleid wie deze persoon is.

Ik verneem dat in de preregistratie van eind vorig jaar, begin dit jaar de belangrijkste namen van de bestuurlijke organen en regio's in verscheidene talen

werden geregistreerd. Voor Vlaanderen zou dit betekenen dat de volgende namen al gepreregistreerd zijn in de belangrijkste Europese talen en met varianten: vlaanderen, vlaamse-gemeenschap, vlaams-gewest en, misschien, vlaamse-overheid. Het beheer van alle vastgelegde domeinnamen – dus ook die voor Vlaanderen – berust op dit ogenblik evenwel nog bij Fedict, de ICT-administratie van de federale overheid. Zodra het beheer over deze domeinen is overgeheveld, kunnen in principe alle 'vlaanderen.be'-adressen worden vervangen door 'vlaanderen.eu'-adressen. De 'vlaanderen.be'-adressen linken dan natuurlijk automatisch door naar de 'vlaanderen.eu'-adressen. Hetzelfde geldt voor alle url's of zogenaamde website-adressen.

Omdat Vlaanderen toch de ambitie heeft om op het Europese forum aanwezig te zijn, is dit een uitgelezen kans om die Europese ambities, zowel inhoudelijk als visueel, in de verf te zetten. Het regeerakkoord vermeldt immers als doelstelling: 'We versterken de aanwezigheid van Vlaanderen in Europa en in de wereld.' Vlaams minister van Buitenlands Beleid Bourgeois vervult deze taak met verve. Het regeerakkoord geldt echter niet alleen voor de minister van Buitenlands Beleid. Elke minister moet binnen zijn of haar eigen beleidsdomein deze doelstelling mee helpen realiseren.

Een versterking van de Vlaamse aanwezigheid in Europa en de wereld dient ook visueel te worden ondersteund. Via de promotie van de '.eu'-extensie in al haar communicatie kan de Vlaamse Regering – en bij uitbreiding ook andere Vlaamse instellingen zoals het Vlaams Parlement – haar ambitie zichtbaar en tastbaar maken. Aan de hand van een van de meest hedendaagse informatiedragers, onderstreept Vlaanderen zo maximaal dat het zijn blik naar de toekomst richt: Vlaanderen in Europa!

Een vervanging door nieuwe '.eu'-domeinnamen heeft heel wat voordelen. Hoewel de meningen verdeeld zijn over de impact van de '.eu'-extensie, verwachten de analisten dat '.eu' na '.com' de meest gebruikte extensie gaat worden! Ik heb deze vraag ingediend voor het paasreces. Op dat moment verwachtten analisten dat er tijdens het eerste jaar meer dan 1 miljoen '.eu'-registraties zouden zijn. Dat zijn er 1 miljoen op 1 dag geworden! Het wordt dus een gigantisch succes. Zoals nu achter een naam logischerwijs '.be', '.nl' of '.com' wordt ingetikt, zal '.eu' in de nabije toekomst meer en meer worden gebruikt.

De internationale herkenbaarheid is dus groter. Een bijkomend voordeel is dat miljoenen Europeanen de nieuwe domeinextensie kennen. Bovendien heeft een '.eu'-domeinnaam een betere positie in de zoekmachines.

Mijnheer de minister-president, hoe verlopen de gesprekken van de dienst externe communicatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap met de federale overheid over de overheveling van het beheer over de domeinen? Wanneer wordt het beheer overgedragen? Is er al een strategie bepaald over het gebruik van deze namen? Bent u het er mee eens dat de Europese ambities van deze regering, zoals vervat in het regeerakkoord, zich ook moeten vertalen in de vervanging van alle 'vlaanderen.be'-adressen door 'vlaanderen.eu'-adressen, ook voor de persoonlijke e-postadressen? De 'vlaanderen.be'-adressen linken dan automatisch door naar de nieuwe '.eu'-adressen. Kunnen deze nieuwe adressen dan ook op middellange termijn, dat wil zeggen geleidelijk en bijvoorbeeld bij elke nieuwe productie van een communicatiedrager, alle bestaande '.be'-adressen vervangen in alle communicatiedragers op websites, in advertenties, in brochures, enzovoort?

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, ik ben geen lid van deze commissie. Ik had aan deze hoogst interessante vraag niet direct aandacht besteed. Het klopt dat we beter overgaan van '.be' naar '.eu'. Ik wil er ook op wijzen dat de heer Penris en ikzelf een voorstel van resolutie hebben opgesteld. Catalonië heeft een eigen domeinnaam verkregen, namelijk '.cat'. Er werd lang van uitgegaan dat deelstaten die niet zomaar zouden krijgen. Rond deze periode kan Catalonië een eigen naam gebruiken. Ik ben er voorstander van om in Vlaanderen de verwijzing '.vl' of '.vla' te gebruiken.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, begin december 2005 heeft de afdeling Communicatie contact opgenomen met de internetcommunicatie-expert van de FOD (Federale Overheidsdienst) Kanselarij van de premier. Toen werd bevestigd dat de lijst met domeinnamen die door Vlaanderen kunnen worden geclaimd, wel degelijk geblokkeerd is. Ondertussen werden er nog twee pogingen ondernomen om duidelijkheid te verkrijgen over de overdracht van de voor Vlaanderen relevante '.eu'-domeinnamen.

Mijnheer Demesmaeker, naar aanleiding van uw vraag is een mail vertrokken naar de Kanselarij van de premier. We hebben nog geen antwoord ontvangen. Tijdens de besprekingen in het Overlegcomité zal ik het aan de eerste minister nog eens signaleren.

De afdeling Communicatie heeft een strategie uitgetekend over de registratie van domeinnamen. In de strategienota adviseert de afdeling om in de websites van de Vlaamse overheid de vorm 'www.vlaanderen.be/' te blijven vermelden. Daarmee blijft ze consequent met de richtlijn die sinds 2002 wordt gepromoot. Daarin wordt gesteld die vorm voor alle websites van de Vlaamse overheid te gebruiken. De server verbindt dan automatisch door naar de juiste pagina of de juiste site.

In het voorstel is er één uitzondering, namelijk de websites die te maken hebben met het internationaal karakter van Vlaanderen. Ik denk daarbij aan Vlaanderen Internationaal of toeristische websites. Het gaat dan om sites waarvan de primaire doelgroep zich in het buitenland bevindt. Voor deze sites wordt aanbevolen om een '.eu'-domeinnaam te gebruiken.

Theoretisch is het mogelijk dat de nieuwe '.eu'-adressen de oude op middellange termijn zullen vervangen. De vraag is of dat nuttig is. Het standpunt dat we vandaag innemen, is dat de doelgroep zich dan in het buitenland moet bevinden.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat mijn vraag aanleiding heeft gegeven om na te gaan hoe het zit met de overdracht. We wachten op het antwoord. Ik ben ook verheugd dat voor de sites met een internationaal karakter wordt gekozen voor '.eu'-adressen.

Het lijkt me nuttig om ook alle adressen op lange termijn te vervangen door de 'eu'-domeinnamen. Ze zullen trouwens op internationaal vlak een zeer sterke doorbraak kennen. We zullen zien wat er in de toekomst gebeurt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over een andere Vlaamse Leeuw als het nieuwe logo van de Vlaamse overheid en over de uitspraken hierover door een ambtenaar

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

Minister-president Leterme zal antwoorden in naam van minister Bourgeois.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, 'De kabinetten van minister-president Yves Leterme en minister Bourgeois hebben een nieuwe 'gerestylede' Vlaamse Leeuw laten uitwerken: het klauwende logo krijgt een zachtere, minder zwarte kleur en er horen vijf gele horizontale streepjes bij. Over dat ontwerp zijn alle regeringspartners het blijkbaar eens. Over de vraag welke Vlaamse instellingen de nieuwe leeuw moeten meenemen in hun communicatie zijn er nog wel meningsverschillen', aldus een Vlaamse krant. 'De leeuw wordt wat minder zwart en dus wat minder hard', schrijft een andere krant.

Reeds op 17 januari vroeg u aan de minister van Financiën en Begroting om zijn begrotingsakkoord te verlenen voor het voorstel van de vernieuwde huisstijl. Daarover is een nota aan de Vlaamse Regering ingediend. De Inspectie van Financiën verleende gunstig advies op voorwaarde dat de kosten worden opgevangen binnen de bestaande werkmiddelen, wat uit de nota kan blijken. Als bijlage was er het advies, naast de nota zelf over de huisstijl.

Mijnheer de minister-president, in uw voorstel van beslissing stelt u voor om de gestileerde leeuw te behouden als logo van de Vlaamse overheid, waarbij een lichte restyling via kleurgebruik en grafische omkadering wordt doorgevoerd; een aantal toepassingen uit te werken en via sjablonen ter beschikking te stellen met het oog op het gebruik ervan vanaf begin 2006; in de loop van januari 2006 een draaiboek voor de verdere implementatie van de huisstijl uit te werken voor alle entiteiten van de Vlaamse overheid; zich te engageren om de toepassing en het veralgemeende en consequente gebruik van de huisstijl uit te dragen; en de minister-president te belasten met de uitvoering van de beslissing.

Het ontwerp zou intussen op de ministerraad zijn gekomen. De discussie gaat er verder over waar de leeuw moet opduiken. Er is sprake van onder andere

De Lijn, OVAM, de VRT, de VDAB, Kind en Gezin. Dit lokte meteen diverse reacties uit.

Volgens Karel Musschoot, communicatiemedewerker bij de Vlaamse Gemeenschap, en dus ambtenaar, is het nieuwe logo 'een compromis tussen de verschillende voorstellen. De bedoeling van de nieuwe leeuw is niet om ons van het Vlaams Belang te distantiëren. Al hou ik niemand tegen die gedachtesprong te maken.'

Mijnheer de minister-president, wat zijn de resultaten van de bespreking in de ministerraad? Waarom moet er nu 'plots' een 'nieuw' logo komen? Op welke basis komt de Vlaamse Regering tot die conclusie? Wat is de feitelijke bedoeling van die restyling? Waarvoor staan de kleuraanpassing en de vijf horizontale streepjes? Hebt u al gesprekken gevoerd met betrokkenen waar het 'nieuw' logo zou kunnen verschijnen? Wie zijn die betrokkenen? Wat zijn de resultaten van die gesprekken? Vindt u het gepast dat een ambtenaar politieke uitspraken doet?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Er is nog geen bespreking geweest in de ministerraad. Er kunnen dus bezwaarlijk resultaten zijn.

Waarom moet er een nieuw logo komen? Mijnheer Marginet, het verbaast me dat u blijkbaar onvoldoende op de hoogte bent van de administratieve hervorming die heeft plaatsgevonden. De bestaande departementen gaan op in een nieuwe structuur, als gevolg van de hervorming BBB (Beter Bestuurlijk Beleid). Dat is geweten door de meeste parlementsleden. Voor de hervorming binnen de Vlaamse administratie werden verschillende departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap vormelijk onderscheiden door streepjes in verschillende kleuren naast het logo van de Vlaamse Leeuw. Als de departementen herschikt worden als gevolg van het BBB, is het logisch dat dit opnieuw moet worden bekeken. Ik heb de indruk dat u niet zo goed op de hoogte bent.

De heer Werner Marginet: De logica ontgaat me.

Minister-president Yves Leterme: Er zal blijkbaar nog wat pedagogie aan te pas komen.

De heer Werner Marginet: Als leraar heb ik uiteraard geen kaas gegeten van pedagogie.

Minister-president Yves Leterme: Dat zeg ik niet. Ik stel enkel vast dat u het project BBB (Beter Bestuurlijk Beleid) dat al drie of vier jaar loopt, niet in detail kent.

Op vraag drie en vier heb ik dan ook al geantwoord.

De streepjes waar u naar verwijst, zijn een grafisch element. Er is een esthetische keuze gemaakt na vergelijking van verschillende alternatieven. Het is de bedoeling om daarmee 'een indruk van beweging en dynamiek te creëren'. De gele kleur zorgt ervoor dat we kunnen werken voor de hele Vlaamse overheid. Zoals u weet, zijn er 13 beleidsdomeinen. In plaats van ze elk verschillend aan te duiden, kunnen we nu overkoepelend werken.

De regering zal onderzoeken welke instellingen het nieuwe logo kunnen gebruiken op het moment dat het dossier wordt besproken. Op dit moment is er nog geen keuze gemaakt. Er zijn ook nog geen formele gesprekken gevoerd.

Mijnheer Marginet, ik heb het citaat waar u naar verwijst, opgevraagd. Ik heb niet de indruk dat de heer Musschoot uit eigen beweging politieke uitspraken doet. Dat zou trouwens inderdaad ongepast zijn. Hij zegt gewoon dat het om een compromis gaat en dat er geen politieke bedoeling achter schuilt. Hij voegt eraan toe dat iedereen vrij is om te denken wat hij of zij wil. In Vlaanderen kan dat nog altijd.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Blijkbaar is de ironische verwijzing naar de aanhalingstekens bij 'plots' en 'nieuw' u ontgaan. Het is niet omdat er op het administratief vlak of elders aanpassingen gebeuren, dat een historisch symbool zoals de Vlaamse Leeuw moet worden veranderd, aangepast of 'verzacht'.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Een leeuw is een leeuw.

De heer Werner Marginet: Er zijn brullende, miauwende en, soms, piepende leeuwen.

Minister-president Yves Leterme: Ik raad u toch aan uw kennis over het beter bestuurlijk beleid wat aan te scherpen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
